

[Stauning.]

med et Par Bemærkninger, og jeg kan gøre det saa meget mere, som jeg ikke nærer en saadan Frygt, som den konservative Ordfører lagde for Dagen i Gaar overfor vort Lovforslag. Et saa doktrinært Standpunkt, som den konservative Ordfører i Gaar maatte indtage, behøver jeg ikke at indtage overfor det konservative Lovforslag. Jeg kan ligesom tidligere erklære, at vi selvfølgelig ikke er bange for at sætte os til Forhandling heller paa det her foreliggende Grundlag. En saadan Frygt nærer vi heldigvis ikke i mit Parti, i Modsætning til den ærede konservative Ordfører, der i Gaar afværgende holdt Hænderne frem for sig og bad sig fritaget for at forhandle om saadanne Teorier, som var udtrykt i det socialdemokratiske Lovforslag. Naar det drejer sig om Erhvervs-krisen, er vi aldeles ikke saa doktrinære, at vi mener det udelukket at tænke sig Resultater opnaaet ogsaa paa et Grundlag som det, der er givet gennem det konservative Lovforslag. Naturligvis, hvis der skulde foretages Afstemning over det i Dag, maatte jeg paa det instændigste anbefale alle at stemme imod det, men da det jo ikke er Tilfældet, vil vi lige saa lidt ved denne som ved andre Lejligheder afskære Muligheden for et Forsøg paa at tilvejebringe en forsvarlig og nyttig Lovgivning ogsaa paa Grundlag af en konservativ Indsats — det lyder lidet troligt, men desuagtet skal man dog forsøge det.

Om Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag skal jeg kun sige, at de skematiske Regler, der er givet i § 1 om, hvornaar Krisetold skulde anvendes, sikkert er uanvendelige. Ligeledes maa jeg sige, at Beskyttelse gennem Krisetold jo efter vor Mening kun kan tænkes givet for en yderst begrænset Tid, og kun hvis der sikres Prisnedgang, forøget Beskæftigelse, hvis Afgiften ikke indgaar i Statskassen, hvis Udbyttet af Virksomhederne begrænses i den Tid, denne Beskyttelse vedvarer, hvis der bliver Adgang til effektiv offentlig Kontrol med Virksomhederne, og hvis Varerne om fornødent mærkes med Pris saaledes, at Publikum ikke behøver at frygte for at blive trukket op. Hvis der i det hele skabes en fornuftig Garanti i den Tid, Beskyttelsen bestaar, er vi aldeles ikke bange for at yde en fornuftig og rimelig tidsbegrænset Beskyttelse. Det har

vi givet Udtryk i vort Forslag, og jeg kan jo ikke mene andet, den at vort Forslag naturligvis danner et bedre Grundlag for at naa til et Resultat af en Forhandling end det her forelagte meget ensidige Forslag. Jeg kan saa meget mindre forstaa, hvorfor de Konservative saa skrækslagne vender sig bort fra al Tale om Kontrol, da Industrier-nes Ledere jo gentagende har erklæret sig fuldt villige til at underkaste sig Kontrolbestemmelser af den Art, som vi fra vor Side har antydnet som fornødne. Det er under disse Omstændigheder temmelig meningsløst, at et konservativt Parti modvirker de Ønsker, Industrien i Virkeligheden har, og som gaar ud paa at søge en Beskyttelse tilvejebragt, selv om der er knyttet Kontrolbestemmelser til.

Lovforslagets § 4, som egentlig ikke har noget, i hvert Fald ikke ret meget, med den øjeblikkelige Situation at gøre, anser jeg i den foreliggende Form for ganske umulig, og den vil jeg under ingen Betingelser kunne tænke mig at gaa ind paa. Navnlig gælder dette Paragraffens 2det Stykke, som har en saadan Formulering, at vi naturligvis ikke vilde føle os trygge ved at se disse Bestemmelser givet i Hænderne paa den nuværende Handelsminister, det kunde ikke falde os ind. Men jeg forstaaer jo ogsaa, at Harmonien er tilvejebragt paa dette Punkt, saaledes at den foreslaaede § 4 helt bortfalder under Hensyn til det Evighedsudvalg, der behandler Traktatpørgsmaal.

Ja, med de her nævnte Reservationer er jeg altsaa rede til fortsatte Forhandlinger, ikke mindre grundige, end andre har stillet dem i Udsigt, og jeg har jo Erfaringer i den Henseende; jeg har været med i en Vinters Forhandlinger om de Konservatives Forslag og har ogsaa hørt den højtærede Handelsminister give sin Indsats ved den Lejlighed. Jeg maa formode, at det er gaaet ud af de Konservatives Erindring, hvorledes de blev behandlet i forrige Omgang, men af min Erindring er det ikke gaaet ud, og derfor imødeser jeg ogsaa de kommende Forhandlinger med den Tilfredsstillelse, som man sommetider kan føle, naar der er noget muntert i Udsigt. Hvis det hele ikke havde den triste Baggrund, som Erhvervs-krisen og Arbejdsløsheden er, saa var Arrangementet særdeles opmuntrende; saa var de Oprin-der er foregaaet for os nu i den sidste Times